

træde det ærede Mindretals Ændringsforslag under Nr. 1, idet jeg maa mene, at det i Øjeblikket — hvor meget jeg end beklager det — ikke er muligt at foretage saa store Reduktioner i Indkomst- og Formueskatten. Den i Ændringsforslaget foretagne Reduktion andrager efter Statistisk Departements Beregning ca. $24\frac{3}{4}$ Mill. Kr. for Indkomstskattens Vedkommende og omtrent $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for Formueskattens. Nu kan man jo nok, saaledes som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) gjorde, henvise til de indirekte Skatter, men det maa jo ikke glemmes, at vi ikke har skaanet de indirekte Skatter, det kan man paa ingen Maade sige. Ja, hvis man vil kalde det at skaane dem, at vi ikke har inddraget rene Nødvendighedsartikler derunder, er det rigtigt — og noget saadant vil jeg nu længst muligt søge at undgaa —, men de Artikler, som er undværlige, som er egentlige Lüksusartikler, er blevet belastet meget haardt, saa haardt endogsaa, at man efter min Opfattelse ubetinget er kommet til det Punkt, hvor det vilde give Bagslag, hvis man paa- lagde en haardere Beskatning. Paa et enkelt Punkt, nemlig Spiritusbeskatningen, var man vistnok allerede nu naaet den Grænse, og jeg tror ogsaa, at de Skattesatser, der er fastsat i det midlertidige Lüksuslovsforslag, de samme, som findes i Toldlovsforslaget, er ganske betydelige Satser, som ikke gerne skulde overskrides.

Med Hensyn til det gamle, ideligt tilbagevendende Spørgsmaal om Brugsforeningers Beskatning kan jeg kun gentage dette, at hvilken Fremgangsmaade man saa end følger — ogsaa den her anbefalede, der er den, man forsøgte at komme til Enighed om i Folketingsudvalget —, bliver det irrationelt. Der kan rejses meget væsentlige Indvenninger herimod, og derfor har jeg ikke ønsket at være med dertil, medmindre alle Partier kunde samles derom. Det er lige saa lidt blevet Tilfældet her i Landstinget som i Folketinget.

Angaaende Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 6 vil jeg sige, at det, der ligger til Grund for den Formulering af Reglerne om udenlandske Forsikringsselskabers Beskatning, som findes i Regeringsforslaget, og som væsentlig er bibeholdt under Folketingets Behandling, er det, at man skal staa frit overfor de udenlandske Forsikringsselskabers Beskatning. Dels er det et Forhold, der forandrer sig meget dels efter selve den forretningsmæssige Udvikling, dels efter de Regler, som maatte blive paa- lagt ved Lov angaaende Tilsynet med Selskaberne og bestemte Krav om deres Regn-

skabsaflæggelse. Og der er et tredje Forhold, som ogsaa ideligt forandrer sig, nemlig den Maade, hvorpaa danske Forsikringsselskaber bliver behandlet i Udlandet. Den første Impuls til at skabe større Frihed i saa Henseende kom derved, at danske Forsikringsselskaber i Sverige og Holland blev behandlet paa en Maade, vi maatte betragte som urimelig ugunstig, og derfor var det ganske naturligt, at vi ønskede at faa friere Hænder til at behandle svenske og hollandske Forsikringsselskaber her i Landet efter en noget lignende Maalestok. Dette har ogsaa frugtet, men det kan ikke nægtes, at Tendensen i Udlandet er for at gaa haardt frem mod fremmede Selskaber, der driver Forretning i ens Land; man er mange Steder i høj Grad ved at vende tilbage til dette: paa enhver Maade at ville værge sig mod udenlandske Forretningers Udbredelse i Landet. Og paa dette Omraade vil det neppe for Øjeblikket med de Udsigter, der ligger for, være rigtigt at fastlægge Forholdet i højere Grad, end det er sket gennem Regeringsforslaget. Med andre Ord, det rigtige er, at man bevarer frie Hænder, man bør ikke binde sine Hænder, og det er under Hensyn hertil, der under Behandlingen i Folketinget efter mit Forslag er indsat det lille Ord „navnlig“, som nu staaer i det paagældende Stykke, nemlig i § 6, 3die Stykke, i fjerdesidste Linie. Der stod: „paa det Grundlag, at som skattepligtig Indtægt her i Landet behandles den Del af Selskabets samlede Overskud“ etc. Foran dette er indsat Ordet „navnlig“, som stiller Myndighederne yderligere frit, idet det ikke binder dem til denne bestemte Fremgangsmaade, men sætter dem i Stand til, hvis Lovgivningen om Tilsyn med udenlandske Forsikringsselskaber skulde give Anledning dertil, at behandle Forholdet paa anden Maade. Jeg kan derfor sige til de ærede Forslagsstillere, at jeg tror, det vil være rigtigt at slaa sig til Taals med dette; hvad de har ønsket indsat her, er jo ogsaa en af de Muligheder, der kunde komme i Betragtning. Efter min Opfattelse udelukker Formuleringen hverken denne eller nogen anden af de rationelle Beskatningsmaader, der kunde være Tale om at anvende overfor udenlandske Selskaber.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 7 vedrørende Formuebeskatningen af fast Ejendom, for hvilken Ejendomsskyldvurderingen lægges til Grund, har dette Spørgsmaal jo været Genstand for Behandling i Udvalget. Jeg vil imidlertid absolut ikke kunne acceptere Ændringsforslaget, bl. a. af den Grund, at 30 pCt.